

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Marine Kosović Marković, predsjednice vijeća, mr. sc. Inge Vezmar Barlek i Senke Orlić-Zaninović, članica vijeća, te sudske savjetnice Dijane Bađure, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja J. u. N. p. K., Š., kojeg zastupa odvjetnik M. B., Š., protiv rješenja tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., klasa: UP/II-008-07/19-01/817, urbroj: 401-01/06-20-4 od 6. travnja 2020., uz sudjelovanje zainteresirane osobe V. d.o.o., V., radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj dana 31. srpnja 2020.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje rješenja Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, klasa: UP/II-008-07/19-01/817, urbroj: 401-01/06-20-4 od 6. travnja 2020.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženika (točka 1.) poništeno je rješenje tužitelja, klasa: UP/I-008-04/19-04/04, urbroj: 2182/1-15/4-01-01/1-19-1 od 6. studenoga 2019., kojim je odbijen zahtjev trgovačkog društva V. d.o.o. za pristup informacijama na temelju odredbe članka 23. stavka 5. točke 5. Zakona o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“, broj: 25/13. i 85/15., dalje: ZPPI). Točkom 2. osporenog rješenja odobreno je trgovačkom društvu V. d.o.o. pravo na pristup informacijama, ugovorima o dodjeli bespovratnih sredstava za projekte koji se financiraju iz Fondova u financijskom razdoblju od 2014. - 2020. te odlukama tužitelja, sve pobliže navedeno u toj točki izreke rješenja. Tužitelju je naloženo da postupi sukladno točki 2. izreke tog rješenja u roku od 8 dana od dana pravomoćnosti istog (točka 3.). Točkom 4. izreke rješenja predmet u pogledu traženja trgovačkog društva V. d.o.o. u dijelu točke 3. zahtjeva vezano za iznos udjela financiranja u projektima EU od strane J. u. N. p. K. te u odnosu na tražene informacije pod točkom 4. zahtjeva, o konačnom iznosu/visini financijskih korekcija po projektu vraćen je prvostupanjskom tijelu na ponovni postupak.

Tužitelj u tužbi navodi da je podnositelj zahtjeva tražio informacije koje se ne mogu smatrati informacijama u smislu zakona jer ne ulaze u tzv. gotove, postojeće informacije. Isti podnositelj je drugim zahtjevom zahtijevao presliku 40 dokumenata povodom kojeg je

također nakon donošenja odbijajuće prvostupanjske odluke koja je poništena rješenjem tuženika pokrenut upravni spor pred Visokim upravnim sudom Republike Hrvatske. Ističe da je u međuvremenu, dakle u vremenu od podnošenja zahtjeva za pristup informacijama do donošenja drugostupanjske odluke Povjerenika, podnositelj zahtjeva pokrenuo kazneni postupak protiv tužitelja i njegovog zastupnika, ravnateljice gospođe N. S. Tužitelj još nije upoznat za koje kazneno djelo je ta kaznena prijava podnesena. Ističe da su između tužitelja i podnositelja zahtjeva već bili u tijeku sudski postupci pred Trgovačkim sudom u Zadru zbog nepoštivanja ugovora sklopljenog između tužitelja i podnositelja zahtjeva, kao i zbog naknade štete. Zbog toga smatra da je potrebno da Sud pomno razmotri odnos između tužitelja i podnositelja zahtjeva u svezi s tim na način da utvrdi da je podnositelj zloupotrijebio svoje pravo na pristup informacijama u smislu odredbe članka 23. stavka 5. točke 5. ZPPI-a. Ističe da je podnositelj zahtijevao izuzetno obimnu dokumentaciju od tužitelja, dok je istovremeno u sudskom sporu s tužiteljem pa su mu bitni dokumenti i sve ostalo što mu je potrebno bili dostupni putem suda i nije jasno s kojim ciljem, osim zloupotrebe, se rukovodio podnositelj kada je zahtijevao toliko informacija. Osim toga, određeni dokumenti su već objavljeni na internetskim stranicama tužitelja. Ističe da je određeni dio informacija, koje je objektivno mogao, pružio podnositelju zahtjeva, a drugi dio jednostavno to nije bilo moguće. Iako tuženik pravilno navodi da tijelo javne vlasti nije dužno temeljem podnesenog zahtjeva za pristup informacijama davati odgovore na pitanja, pojašnjenja i davati tumačenja, ipak je odredio da se postupak u drugom dijelu vraća prvostupanjskom tijelu na ponovni postupak. Smatra da je Povjerenik trebao donijeti odluku da se takve vrste informacija ne mogu davati jer iste ne postoje u takvom obliku. Kako je podnositelj zahtjeva podnio kaznenu prijavu protiv tužitelja i zastupnice, ravnateljice tužitelja, to smatra da je bilo mjesta primjeni odredbe članka 15. stavka 1. ZPPI-a. Ističe da su u osporenom rješenju objašnjene objektivne okolnosti zloupotrebe, ali nisu obrazloženi subjektivni elementi zloupotrebe, odnosno trebalo je utvrditi ima li podnositelj zahtjeva namjeru zloupotrebjavati prava s ciljem šikanoznog postupanja. Predlaže da se poništi rješenje tuženika i žalba odbije.

Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da tužitelj nije dao nikakve relevantne dokaze niti ičim potkrijepio svoje tvrdnje koje bi išle u prilog apsolutnom ograničenju pristupa informacijama propisanim u članku 15. stavku 1. ZPPI-a. Iako tužitelj podnosi tužbu protiv predmetnog rješenja u cijelosti, ističe da je tužitelj postupio sukladno točki 4. izreke pobijanog rješenja te u ponovnom postupku donio rješenje od 27. travnja 2020. kojim je odbio dio točke 3. i točku 4. zahtjeva za pristup informacijama temeljem odredbe članka 15. stavka 1. ZPPI-a. Ističe da se u odnosu na točku 2. izreke pobijanog rješenja radi o traženju informacija vezanim za postupke vezane za dodjelu bespovratnih sredstava u projektima financiranim iz Fondova Europske unije u financijskom razdoblju 2014. - 2020. godine, u sklopu kojih su provedeni postupci javne nabave. To što se između tužitelja i zainteresirane osobe vode sudski postupci nije relevantno budući da je tužitelj u posjedu traženih informacija te se radi o informacijama od javnog značaja. Navodi, a vezano za postupke javne nabave koji se tiču traženih informacija, da se može voditi neki sudski postupak, ali to ne znači da se iz tog razloga informacije ne bi mogle tražiti zahtjevom za pristup informacijama. U odnosu na tužiteljeve navode o podnesenoj kaznenoj prijavi tijekom žalbenog postupka, ističe se da bi takva činjenica, da je postojala u trenutku donošenja pobijanog rješenja, bila razmatrana u slučaju da je prvostupanjsko tijelo tuženiku dostavilo dokaze da se upravo u

pogledu traženih informacija i zahtjeva vodi postupak iz članka 15. stavka 1. ZPPI-a. Međutim, iz spisa predmeta je razvidno da je u žalbenom postupku utvrđeno da su informacije koje su se od tužitelja, kao tijela javne vlasti, tražile a kojim je odobren pristup pobijanim rješenjem, već ranije dovršene, odnosno izrađene informacije koje sadržavaju podatke koji potpadaju pod informacije navedene u odredbi članka 16. stavka 3. ZPPI-a. U konkretnom slučaju je razvidno da dokumentacija koja se tiče ovog postupka, a kojoj je pobijanim rješenjem odobren pristup, nije izuzeta od strane istražnih tijela jer je tužitelj u posjedu traženih informacija koje je dostavio žalbenom tijelu pa je, nakon što je zaključeno da se ne radi o zlouporabi prava na pristup informacijama od strane podnositelja, o istoj dokumentaciji meritorno odlučeno. U odnosu na navode tužitelja da se radi o zlouporabi prava jer da je drugim zahtjevom tražena obimna dokumentacija te da je ostvaren subjektivni element zlouporabe prava, ističe se da je u žalbenom postupku utvrđeno kako nema mjesta primjeni odredbe članka 25. stavka 5. točke 5. ZPPI-a, uzimajući u obzir činjenicu da je podnositelj zahtjeva podnio mali broj zahtjeva za pristup informacijama te da navedenih 40 dokumenata koje je tražio u drugom zahtjevu ne čini veliki broj stranica, a što se svakako ne može ocijeniti obimnom dokumentacijom, kao što je i notorna činjenica da izrada preslika iste dokumentacije ne bi mogla dovesti do opterećenja tužitelja kao tijela javne vlasti. Nije jasno zbog čega tužitelj u tužbi navodi obimnost tražene dokumentacije iz drugog zahtjeva, a ništa ne navodi vezano za eventualnu obimnost traženja u konkretnom slučaju. Posebno se ističe da je Sud u presudi poslovni broj: UsII-285/19 potvrdio stav tuženika vezan za dostupnost dokumentacije iz postupaka javne nabave, a u presudi poslovni broj: UsII-169/19 da u pogledu informacija koje se tiču raspolaganja javnim sredstvima ne može doći do primjene zakonske odredbe o zlouporabi prava na pristup informacijama. Predlaže tužbeni zahtjev odbiti.

Zainteresirana osoba u ovom upravnom sporu V. d.o.o. nije dostavila odgovor na tužbu.

U svom očitovanju na odgovor na tužbu tuženika tužitelj navodi da je zainteresirana osoba podnijela kaznenu prijavu protiv N. p. K. i ravnateljice N. S. te da se postupak vodi pod brojem: KP-DO-124/20, a koji je u fazi izvida, tako da punomoćniku tužitelja nisu dostupne daljnje informacije jer je predmetni postupak, sukladno odredbama ZKP-a, tajan.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Tužitelj je odbio zahtjev zainteresirane osobe za pristup informacijama pozivom na odredbu članka 23. stavka 5. točke 5. ZPPI-a kojom je propisano da tijelo javne vlasti može rješenjem odbiti zahtjev za pristup informaciji ako jedan ili više međusobno povezanih podnositelja putem jednog ili više funkcionalno povezanih zahtjeva očito zloupotrebljava pravo na pristup informacijama, a osobito kada zbog učestalih zahtjeva za dostavu istih ili istovrsnih informacija ili zahtjeva kojima se traži veliki broj informacija dolazi do opterećivanja rada i redovitog funkcioniranja tijela javne vlasti.

Tuženik nije prihvatio ocjenu tužitelja da se ovdje radi o zlouporabi prava na pristup informacijama, za što je dao detaljno obrazloženje u osporenom rješenju, a koje prihvaća i ovaj Sud.

Naime, i sam tužitelj u svom rješenju navodi da je podnositelj zahtjeva podnio četiri različita zahtjeva za pristup informacijama pa kako je rješenje tužitelja nedovoljno obrazloženo jer nije navedeno niti obrazloženo na temelju kojih činjenica je utvrđeno da bi se

radilo o zlouporabi prava na pristup informacijama kakve ima u vidu naprijed navedena odredba ZPPI-a, to je tuženik izvršio uvid u tužiteljev službeni upis o zahtjevima, postupcima i odlukama o ostvarivanju prava na pristup informacijama i ponovnu uporabu informacija tužitelja za 2018. godinu i 2019. godinu. Tuženik je utvrdio da u 2018. godini niti jedan zahtjev zainteresirana osoba nije podnijela, a u 2019. godini podnesena su tri zahtjeva od strane podnositelja zahtjeva te je detaljnom analizom svih podnesenih zahtjeva osnovano utvrđeno da se ne radi o opsežnom broju zahtjeva, kao ni da bi bile tražene istovrsne informacije, a sve zatražene informacije odnose se na raspolaganje sredstvima tijela javne vlasti vezane za dodjelu bespovratnih sredstava u projektima financiranim iz Fondova Europske unije u financijskom razdoblju 2014. - 2020. godine u sklopu kojih su provedeni postupci javne nabave (ugovori o dodjeli bespovratnih sredstava te odluke tužitelja vezane za navedeno), odnosno o raspolaganju javnim sredstvima.

Stoga za tvrdnju tužitelja da bi se tražila obimna dokumentacija, kao i da se zahtijevaju informacije koje se ne mogu smatrati informacijama, nema podloge u spisu predmeta jer se ovdje radi o već gotovoj, postojećoj informaciji, odnosno o ugovorima o dodjeli bespovratnih sredstava te odlukama tužitelja u vezi s istim. Nadalje, iz spisa predmeta ne proizlazi da bi se radilo o otežavanju rada tijela javne vlasti podnošenjem učestalih zahtjeva za dostavu istih ili istovrsnih informacija ili zahtjeva kojim se traži veliki broj informacija, odnosno da bi podnositelj zahtjeva prema tijelu javne vlasti postupao šikanozno. Osim toga osnovano tuženik u odgovoru na tužbu upire na shvaćanje Suda prema kojem u pogledu informacija koje se tiču raspolaganja javnim sredstvima ne može doći do zlouporabe prava na pristup informacijama (UsII-169/19).

Također, tuženik je postupio sukladno odredbi članka 15. stavka 2. ZPPI-a u svezi s odredbom članka 16. stavka 3. istog Zakona, nakon čega je zaključeno da se traže informacije koje se odnose na raspolaganje javnim sredstvima koje su dostupne javnosti bez provođenja testa razmjernosti i javnog interesa. Razmotreno je postoji li drugo zakonsko ograničenje pristupa informacijama, budući je uvidom u tražene informacije utvrđeno da iste sadrže i određene osobne podatke, zbog čega je razmotreno može li se zainteresiranoj osobi omogućiti pristup traženim informacijama u cijelosti ili djelomično. Tuženik je, sukladno odredbama ZPPI-a, te Uredbe (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i slobodnom kretanju takvim podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46 EZ, nakon analize podnesenog zahtjeva za pristup informacijama osnovano zaključio da imena i prezimena zaposlenika u tijelima javne vlasti, imena i prezimena i potpisi dužnosnika, odnosno imena i prezimena i potpisi ovlaštenih osoba u istima nisu zaštićeni osobni podaci sukladno odredbi članka 16. stavka 3. ZPPI-a, zbog čega je, i po ocjeni ovog Suda, pravilno odobrio pristup preslikama informacija kako je to navedeno u točki 2. izreke osporenog rješenja.

U preostalom dijelu tuženik je zbog prirode stvari i potrebe daljnjeg utvrđivanja odlučnih činjenica predmet vratio tužitelju na ponovni postupak, budući da nije bilo moguće utvrditi da li je izjavljen prigovor po zaprimljenim odlukama, odnosno postoji li kod prvostupanjskog tijela izrađena informacija koja se odnosi na traženje zainteresirane osobe, pri čemu je tužitelju dana detaljna uputa u kojem pogledu treba postupak upotpuniti, zbog čega nije povrijeđen zakon na štetu tužitelja.

Nadalje, svojom općenitom tvrdnjom da je trebalo postupiti sukladno odredbi članka 15. stavka 1. ZPPI-a, kojom je propisano da će tijelo javne vlasti ograničiti pristup informacijama koje se tiču svih postupaka koje vode nadležna tijela u predistražnim i istražnim radnjama za vrijeme trajanja tih postupaka nije doveo u sumnju zakonitost osporenog rješenja jer tužitelj ne dostavlja dokaze da se u pogledu traženih informacija vodi postupak kakvog ima u vidu naprijed navedena odredba ZPPI-a, koja bi predstavljala apsolutno ograničenje pristupu traženim informacijama.

Slijedom navedenog, valjalo je, pozivom na odredbu članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.), odlučiti kao u izreci.

U Zagrebu 31. srpnja 2020.

Predsjednica vijeća
Marina Kosović Marković, v.r.